

מכון התקנים הישראלי נהג להעביר את כל החומר הנ"ל בקביעות לידי מזכירות האקדמיה ללשון העברית, וזו שלחה הערות על ההצעות השונות והציעה בעצמה לוועדה הבינלאומית את כללי התעתיק, שנקבעו על ידי האקדמיה. מלבד ישראל הגישו עוד ארבע ארצות — ספרד, בלגיה, צרפת, ארצות-הברית — הצעות כללים לתעתיק מעברית.

בנובמבר 1958 החליטה הוועדה לדוקומנטציה לזמן מומחים מכל הארצות לישיבה כדי להגיע לידי הסכמה על הצעה אחת, שתשמש כבסיס להמשך המשא-והמתן. הישיבה נערכה בפריז בחודש אפריל 1959, והשתתפו בה באיכות ארבע ארצות בלבד: צרפת (הא' אדלר ורודינסון), בריטניה (הא' גילן), ישראל (הא' איתן) והולנד (הגב' פרויכן כמזכירה).

הקבוצה הזאת עינה, מלבד בעצם הצעות התעתיק הנ"ל, גם במאמר, שחיבר הא' רודינסון על העניין הנדון, בשעת הדיון בכללי התעתיק. בגמר ישיבות הקבוצה הוסכם להמליץ על שיטת תעתיק, הוזה ברוב פרטיה לכללי התעתיק — התעתיק המדויק — של האקדמיה ללשון העברית. השינויים, שראתה הקבוצה לשנות מכללי האקדמיה, נובעים מעקרונות התעתיק — טראנסליטרציה בלעז — שנתקבלו קודם לכן לגבי התעתיק מכל הלשונות. לשם הסבר השינויים מכללי האקדמיה יובאו כאן אחדים מעקרונות אלו:

"טראנסליטרציה היא הצגת הסימנים של אלף-בית אחד על-ידי הסימנים של אלף-בית אחר... יש להציג סימנים, לא הגאים... צריך שיוכל להחזיר את התיבות המועתקות לכתבן המקורי כל אדם, שיש לו ידיעה מספקת באותה לשון...". — מכאן אולי תובן הצעת הקבוצה להוסיף סימנים מבחינים על התנועות הלאטיניות הפשוטות שבכללי האקדמיה כדי ליצור מערכת שלמה של תנועות כנגד כל סימני התנועות שבניקוד העברי. כן הוסכם להציע סימנים לאימות-הקריאה ולאותיות לא-נהגות אחרות שבכתב העברי. והואיל וכללי התעתיק האלה מיועדים לשמש בייחוד בקטלוגים של ספריות, ברשימות ספרים וכיו"ב ורצוי להקל את הכרת המלים העבריות אף על מעוטי ידיעה בלשון זו, מציעה הקבוצה להפריד על-ידי מקף את ה"א-הידיעה, את אותיות-השימוש וכו' מן התיבה, שאליה הן מצטרפות בכתב העברי. קצת החלטות, שנתקבלו בישיבות בפריז, נדונות עכשיו עוד בחליפת מכתבים בין חברי הקבוצה. אחת ההצעות החדשות היא, שבהעתקת טקסט עברי חסר-ניקוד תשמש מערכת התנועות הפשוטה שבכללי התעתיק של האקדמיה. אמנם כל טקסט עברי, בין מנוקד בין לא-מנוקד, יועתק עם התנועות; אבל יש סוברים, שרק בתעתיק של תיבות מנוקדות יש להנהיג סימן תעתיק מיוחד לכל אחד מסימני הניקוד העבריים.

לאחר שתמציא לנו המזכירות בהולנד את הפרוטוקול הרשמי מן הישיבה, יוכלו חברי האקדמיה המעוניינים לעיין בהצעות הקבוצה ולהעיר את הערותיהם, ובוודאי יתקבלו הערות אף ממומחים בארצות אחרות. לאור כל החומר הזה יחליט אחר-כך הארגון הבינלאומי על כללי התעתיק מעברית, שיונהגו בשימוש בין-לאומי. לפי שעה ברור, ששיטת האקדמיה ללשון העברית משמשת כבסיס לקביעת השיטה הבינלאומית.

אותה הקבוצה, העומדת לפרסם את הצעתה לכללי התעתיק מעברית, הכינה בישיבותיה גם הצעה לתעתיק מערבית.

הישיבה השלושים ואחת

ביום ב' בתמוז תשי"ט בשעה 11.45—12.15 בצהריים. בבית האקדמיה בירושלים.

הנוכחים: החברים האדונים אורבך, בנעט, בן-חיים, ברגרין, טורסיני (י"ר), ייבין, מירסקי, מלמד, סדן, עגנון, פולוצקי, קוטשר, שירמן, שלונסקי.
 החברים-היועצים האדונים בן-נון, זיידל, לייבל, מלצר, פאיאנס, רבין, שבטיאל, שלי, שפאן.
 המנהל הארמכלי הא' מנור.
 חברי המזכירות המדעית האדונים איתן, דותן, מדן.

סדר-היום: א. בחירת חברי-כבוד, חברים וחברים-יועצים.
 ב. ערעור על החלטה במונחי המשפט.

בהצבעה נבחרו לחברי כבוד
 האדונים אריה (ליאון) סימון
 גרשון שופמן
 שלום שפיגל

נבחרו לחברים:
 האדונים שרגא אברמסון
 אורי צבי גרינברג
 חיים רבין

נבחרו לחברים-יועצים:
 הגברת לאה גולדברג
 והאדונים יהושע בלאו
 יזהר סמילנסקי
 ברוך קרוא
 משה שמיר

ב. הא' טורסיני: הא' שלי ביקש, שנחזור ונדון בשניים ממונחי המשפט, שכבר נתפרסמו, כמוסבר במכתב, שהוגש לכם כאן:

1. שעבוד עולה ויורד floating charge
2. קלפי poll

אי-אפשר, שהמליאה תקבל החלטה על כך בלי דיון בוועדה מוסמכת לכך.

הא' שלי: אני מבקש עיון חוזר במונח "שעבוד עולה ויורד", שנתקבל כשזה-ערך למונח הלועזי floating charge, במקום "שעבוד צף" שהציעה הוועדה. לצערי, לא השכלתי כנראה להבליט די-יצורכו את עיקרו של מושג זה בחוק ומפני קוצר המסביר הוחלט על המונח האמור לעיל, שעורר התנגדות עזה בקרב אנשי המשפט. אנסה להסבירו כאן שנית: שעבודם של נכסים, בתברות ובגופים משפטיים אחרים בעיקר, הוא בשני דרכים.

באחד — השעבוד הל על נכס מסוים מנכסי החברה. ובכגון דא השעבוד תופס לאלתר באותו נכס ואין החברה רשאית עוד למכרו או למשכנו במשכנתה ראשונה וכדומה. לזה ייקרא שעבוד קבוע Fixed charge.

דרך אחרת — כשהשעבוד אינו מחובר לשום נכס מסוים ואינו תופס לאלתר בשום אחד מנכסי החברה, והיא בתי-חורין לעשות בהם, בדרך עסקיה הרגילים והחוקיים, כטוב בעיניה,